

Cóż ci wnuku pozostawię?

Mamy wreszcie maj. Maj rozszalały zielenią, ukwiecony. Maj pełen nadziei bo cała przyroda się odradza, bo tyle zakwita życia.

A my, my wcześniej urodzeni, którym pożółkły już metryki także (może trochę głupio) cieszymy się każdym majem choć przecież z każdym rokiem jesteśmy coraz starsi.

Naszą nadzieją są wnuki, dzięki nim się odradzamy. W naszych wnukach odrodzi się to wszystko co im pozostawimy.

Kim ty będziesz późny wnuku

kiedy mój czas minie?

Co przechowasz? Co zapomnisz?

Co na zawsze zginie?

O co będziesz pytał wnuku,

a w co będziesz wątpił?

Co pominiesz, co wyprzedzisz?

Za czym będziesz gonił?

Co dla ciebie będzie ważne,

a co nic nie warte?

I jaka dla swoich wnuków

ty zapiszesz kartę?

Jaki świat ci pozostawię?

Co przekaże w spadku?

Ludzką mądrość, dobroć siłę,

działanie przypadku?

Jaki dar ci teraz wnuku

mogę podarować,

abyś umiał dla swych wnuków

mądrze go przechować?

Dam ci tylko miłość wnuku

bo to dar najszczerzy.

Ty ją daruj swoim wnukom

by świat stał się lepszy.

*Zapraszamy serdecznie na wieczór poetycko - muzyczny, który odbędzie się w czwartek 16 maja o godzinie 18-ej w sali 111 (kameralna) Szprotawskiego Domu Kultury. Wykonawcami będą uczniowie szkół szprotawskich oraz słuchacze UTW*

Elżbieta Plucińska